

6039

עדותו של סגן (מיל.) נועם יבור

מה שמך המלא?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
נועם יבוש.	<u>נ. יבוש:</u>
מה דרגתך?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
סגן כמילואים.	<u>נ. יבוש:</u>
אתה סגהיר בהן צדק לומר את האמת?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
כן.	<u>נ. יבוש:</u>
הריון כאן הוא סודי ועדותך סודית.	<u>היו"ר אגרנט:</u>
כן. זה ברור.	<u>נ. יבוש:</u>
מה משלה ידך בחיים האזרחיים?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
אני בונה מודלים אכטיקטוניים.	<u>נ. יבוש:</u>
אתה מסרת עדות כיום 30 באפריל השנה בפני אבשלום לשם?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
כן.	<u>נ. יבוש:</u>
אתה מאשר את נכונות עדותך?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
כן. אני מאשר את זה, עברתי על זה לפני שלושה ימים וזה נכון.	<u>נ. יבוש:</u>
יש עוד עדות אחת שמסרת או לא?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
העדות שגבה אבשלום לשם היתה השניה, את הראשונה מסרתי בערך שבועיים קודם לאלוף-משנה יהושע נבו.	<u>נ. יבוש:</u>
מסרת עדות בפני יהושע נבו ב-12 מאפריל?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
כן.	<u>נ. יבוש:</u>
גם העדות הזו נכונה?	<u>היו"ר אגרנט:</u>

6047

כן. עברתי עליה.

נ. יבוש:

אנו נציג לך מספר שאלות בעקבות העדויות האלה.
יכול להיות שזו תהיה קצה חזרה, אבל תענה על

היו"ר אגרנט:

השאלות.

מתי שרפת את המסמך שעליו מדובר בעדות שלך?

אני משער שזה היה בראשית נובמבר עד אמצע נובמבר.

נ. יבוש:

זהו התצלום של המסמך? (מראה לעד תצלום).

היו"ר אגרנט:

כן. זהו התצלום.

נ. יבוש:

שרפת את המסמך המקורי?

היו"ר אגרנט:

כן.

נ. יבוש:

לפי בקשת מי עשית את זה?

היו"ר אגרנט:

לפי בקשתו של סגן סימן-טוב.

נ. יבוש:

מדוע הוא ביקש ממך לשרוף את המסמך?

היו"ר אגרנט:

זה היה בשיחת טלפון. הייתי בבאר-שבע במיקוד

נ. יבוש:

והוא היה באוגדה 143.

מה היה תפקידך?

היו"ר אגרנט:

קצין מערך. אחד מקציני המערך.

נ. יבוש:

איפה הוא היה?

היו"ר אגרנט:

באוגדה 143.

נ. יבוש:

מה הוא אמר לך?

היו"ר אגרנט:

שנודע לך
הוא אמר לי/שמפעילים לחצים על סגן אריה שפיצן

נ. יבוש:

למה את המסמך המקורי שהיה ברשותו של שפיצן,

למה את המסמך הזה לגדליה דוד.

א.ו. - 3 -

לכן הוא ביקש ממך לשרוף את המסמך?

הי"ר אגרנט:

הוא אמר לי שהוא לא רוצה שהמסמך יגיע לידיך

נ. יבנתי:

רמז של גדליה, הוא מפתח שיתכחש לו. הוא אפילו אמר

סקיים אפשרות שהוא יעשה שם איזשהם שינויים, לכן הוא מבקש ממני להשמיד אותו. הוא גם אמר לי שברשותו עותק מצולם של המסמך. ניסיתי להניא אותו מלעשות את זה ואמרתי לו שכיוון שהוא מייחס כזו חשיבות למסמך בכרי להוכיח שהדחתו מהתפקיד היתה למעשה עקב טינה של גדליה בגלל המסמך, אמרתי לו שלדעתי עותק מצולם לא יתקבל כעדות.

ממה נבעה הדחתו של סימן-טוב?

הי"ר אגרנט:

כתוצאה מטינה של גדליה כלפיך בעקבות המסמך.

נ. יבנתי:

זו היתה דעתו של סימן-טוב. המסמך היווה

כביכול הוכחה לכך והסברתי לך שלדעתך העותק המצולם אינו מהווה עדות מספקת כיוון שהוא לא ניתן לבדיקה. הוא הסכים אתם ואמר לי לא לשרוף את המסמך ושהוא יתקשר אליו כעבור כמה ימים. הוא באמת התקשר אלי כעבור כמה ימים ואמר לי שהוא חשב על מה שאמרתי לו והחליט שבכל זאת ישרוף את המסמך והוא ביקש ממני לעשות את זה. הצעתי לו שאני אשמור את המסמך אצלי אם הוא סומך עלי להשמיד את המסמך, אין שום סיבה שאני לא אשמור לו אותו. אף-לזה הוא סרב ואמר לי שהוא חשב על זה היטב ומספיק לו העותק המצולם.

אמרת לו שאתה יכול לשמור את המסמך ומה הוא

הי"ר אגרנט:

אמר על זה?

הוא אמר שהוא חשב על זה היטב והוא רוצה שאני

נ. יבנתי:

אשמור את המסמך. אני גם בשיחה הראשונה הצעתי

לו שאני אשמור את המסמך אצלי במקום להשמיד אותו.

לפני ששרפת את המסמך דיברת עם אריה שפיץ על זה?

הי"ר אגרנט:

נ. יבור:

על המסמך?

הינ"ר אגרנט:

כן. או שהוא ביקש לשרוף את המסמך?

נ. יבור:לא. רק סמס לפני השריפה ביקשתי מאריה שיכזב
אתי כשאני שרף את המסמך.הינ"ר אגרנט:אתה אמרת לשפיצן שסימן-טוב ביקש סמך לשרוף
את המסמך?נ. יבור:

כן.

הינ"ר אגרנט:

באותו יום?

נ. יבור:

כן.

הינ"ר אגרנט:ואמרת לו מדוע סימן-טוב ביקש סמך לשרוף את
המסמך?נ. יבור:לא. סימן-טוב ביקש שאני לא אדבר על זה עם
אף אחד.הינ"ר אגרנט:האם שפיצן לא התפלא על זה שאתה הולך לשרוף
את המסמך?נ. יבור:

הוא לא התפלא על זה.

הינ"ר אגרנט:

הוא ידע שסימן-טוב ביקש סמך לעשות את זה?

נ. יבור:כן אמרתי לו. אחרי שריפת המסמך הסתכר, ולא
ידעתי על זה, שסימן-טוב החקשר אלינו.הינ"ר אגרנט:לפני שריפת המסמך אתה רק אמרת לו שסימן-טוב
מבקש סמך, ולא אמרת מדוע?נ. יבור:

לא אמרתי מדוע.

אחרי כן אא.

ידין:
מה היחה החשובה - שזה לא הפליא אותו?
נ. יבור: לא, היכף גם אסביר למה.
לסקוב: מאין הוצאת את המסמך?
נ. יבור: הוא היה באחת המגירות בפיקוד.
לסקוב: של מי?
נ. יבור: אני חושב ששל אריה, באחד שולחנות הכתיבה.
היו"ר אגרנט: המסמך היה באחת משולחנות הכתיבה של שפיצן?
נ. יבור: אני חושב ששל שפיצן.
היו"ר אגרנט: בפיקוד?
נ. יבור: בפיקוד בבאר שבע.
ידין: איך מצאת את זה?
נ. יבור: כל הזמן ידעתי איפה זה.
היו"ר אגרנט: אתה אמרת ששפיצן לא התפלא כשאמרת לו שסימן-טוב ביקש
מך לשרוף את המסמך, למה?
נ. יבור: רק אחרי שריפת המסמך נודע לי שסימן-טוב פנה גם אליו,
שלא כירידעתי, וביקש ממנו לשרוף את המסמך. לא, סליחה,
הוא אמר שיחכן שיבקש ממנו לשרוף את המסמך.
היו"ר אגרנט: מה הנימוק ששיפצן סיפר לך שהוא אמר לו את זה?
נ. יבור: לשפיצן נחן ניסוק שמפעילים לחצים --
היו"ר אגרנט: ~~לשפיצן~~ את זה שפיצן סיפר לך אחרי שריפת המסמך?
נ. יבור: כן, אחרי שריפת המסמך.
היו"ר אגרנט: הוא סיפר שסימן טוב אמר לו - מה?
נ. יבור: שקצין, שאני לא זוכר מי היה, נחבקש על ידי גדליה להביא
לו את המסמך. אני חושב שזה היה רב סרן יוסי ~~בנעני~~ ^{בנעני}, אבל
אני לא בטוח.
אחרי זה החלטתי ככל זאת לספר לאריה למה סימן-טוב ביקש
ממני לשרוף את המסמך, ואז נחברר שאל אריה שפיצן לא הופעלו לחצים, והוא אפילו

לא נתבקש להמציא את המסמך לגדליה.

היו"ר אגרנט: לפני שרפת את המסמך, אתה קראת אותו?

נ. יכור: כן.

היו"ר אגרנט: מתי?

נ. יכור: בפעם הראשונה זה היה ביום ראשון שהגעתי לפיקוד, זה היה

בסוף אוקטובר, אחרי הפסקת האש. בתקופת הפלחמה הייתי

באוגרה 143. כשהגעתי, סימן טוב היה בפיקוד והוא זה שהראה לי את המסמך לראשונה.

היו"ר אגרנט: ואז קראת אותו?

נ. יכור: לראשונה.

היו"ר אגרנט: מתי קראת אותו עוד פעם?

נ. יכור: אני מזוכנע שלפחות עוד פעם אחת במהלך התקופה הזאת.

אני רוצה להדגיש שהמסמך שראיתי בסוף אוקטובר זהה למסמך

שרפתי בנובמבר.

ירי: כן זהה?

נ. יכור: כלי שום ספק.

ירי: בפעם הראשונה ראית את המסמך בנוכחותו של סימן טוב,

הוא הראה לך?

נ. יכור: כן. הוא היה גאה בזה, וגם אני למעשה -

ירי: ברור.

היו"ר אגרנט: מה אתה זוכר ביחס לעמוד הראשון של המסמך?

נ. יכור: המסמך כולו פרט לעמוד הראשון היה בדפים מחוספסים

צבעוניים, אני חושב שבצבעים צהוב וירוק. דפי פוליו,

נייר גס, מחוספס.

היו"ר אגרנט: והדף הראשון?

נ. יכור: נייר לבן חלק.

היו"ר אגרנט: אתה זוכר את גודל הדף הראשון?

6045

לא, אבל לפי צילום שראיתי אחר כך הוא היה קצר משאר הרפיס.	<u>נ. יבור:</u>
לפי הצילום. אבל כך אחה לא זוכר?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
לא.	<u>נ. יבור:</u>
זה לא היה חשוד בפיגוע? בעיניך בפעם הראשונה כשראית אח המסמך בנוכחות של סימן טוב - נייר לבן קצר כשכל	<u>יריין:</u>
היחר צבעוניס.	
הרגשתי, אני לא שמתי לב -	<u>נ. יבור:</u>
בדיעבד. אחה אומר שבדיעבד מסתבר לפי החלום שהדף הראשון היה קצר.	<u>יריין:</u>
זה לא נראה לי חשוד באותה תקופה.	<u>נ. יבור:</u>
למה לא?	<u>יריין:</u>
לא ראיתי בזה שום פגם. הוא יכול לעשות את הרוח שלו איך שהוא רוצה. מבחינה טכנית, אם יכול להיות צהוב וירוק,	<u>נ. יבור:</u>
יכול גם להיות לכן.	
דווקא העמוד הראשון? בכל אופן, אז זה לא נראה לך חשוד?	<u>יריין:</u>
לא. זה לא מסך אח חשופת לבי. אני מאד החרשתי מן המסמך הזה באותה תקופה.	<u>נ. יבור:</u>
זאת אני מכין. אבל על העמוד הזה לא שאלת אותו?	<u>יריין:</u>
שום דבר לא נראה לי חריג.	<u>נ. יבור:</u>
ראית גם את הצילום?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
כן. הראה לי אותו אלוף משנה נכון.	<u>נ. יבור:</u>
זאת אני מכין. אבל באותה תקופה?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
באותה תקופה לא. לרכיז סימן טוב, זה היה אצלו.	<u>נ. יבור:</u>
באותה תקופה לא ראית צילום של המסמך?	<u>היו"ר אגרנט:</u>
לא.	<u>נ. יבור:</u>

6046

- ידין: אני רוצה להכין נקודה אחת. אתה כונה מודלים. יש לך חינוך ארכיטקטוני. למה בסכניון?
- נ. יבור: אני עושה את זה לקראת הסכניון.
- ידין: יש לך גישה לחומרים, הסתכלות. איך זה לא שפת לב לעמוד קצר, לכן, ואולי היו שם גם סימנים בצבע אחר. נגיע לזה.
- ידין: איך זה שלא שאלת על כך את סימן טוב?
- נ. יבור: אחרי שקיבלתי עוד כמה נתונים --
- ידין: אני שואל על אותו רגע. זה לא בולט כדבר חריג?
- נ. יבור: זה בלט, לכן אני זוכר את זה.
- ידין: אז למה לא שאלת אותו?
- נ. יבור: כי לא ראיתי כזה שום פגם. זו לא הייתה בשכילי אינדיקציה לכלום. זה פשוט היה ככה. למה לא כל העמודים היו צהובים? היו צהובים וירוקים, אז היה גם עמוד לכן. לא ראיתי כזה שום פגם. זה לא הצביע על כלום.
- נבנצל: אתה דיברת עם סימן-טוב על כך אם זה טוב בשבילו לשרוף את המסמך או לא טוב. אתה דיברת עם שיפצן מה יכולה להיות הסיבה. זה היה מסמך שכתב אותו סימן ט ב, אבל כתב עליו גם המסמנה עליו. האם זה לרעתך היה בכלל חוקי בשבילך לשרוף או לא לשרוף לפי מה שהיה נוח או טוב לקצין סימן טוב?
- נ. יבור: המסמך לא הופץ. המסמך לא היה רשמי. הוא היה בכח ידו של סימן טוב. וכיוון שלא הופץ, גם לא הלך לחיוק, הוא החבלגל. לגרליה מכניסים הרכה מאד דברים כאלה. כל רעיון שקופץ לך אתה רושם ואחר כך ¹⁵ שזה מופץ כדף סקירה או כמברק. אם מסיבה זו אחרת הרבר לא מופץ, זה כאילו הרבר לא היה. הוא לא נכנס לחיוק..

6047

- נכנצל: אבל היו עליו גם הערות של גדליה.
- נ. יבור: אני אומר, אם בא רעיון לקצין מערך, רושמים את זה, מכניסים לגדליה, הוא מעיר על זה, מתקן. אם זה מופץ, עותק אחד נשאר אצלנו לפחות לחיקה. המסמך המקורי הולך לשריפה, אם זה לא מופץ, זה בכלל לא נחשב כמסמך.
- נכנצל: לפי מה שאחה אומר, סימן טוב עצמו אמר, שבגדליה מעוניין במסמך, מסמך שעליו הוא כתב משהו.
- נ. יבור: כן.
- נכנצל: האם זה חוקי לשרוף את זה?
- נ. יבור: באוהה תקופה חשכתי שכן. עכשיו, אפרתי את זה גם ל _____ שזה היה מעשה מאד שטוהי מצידוי. כעת אני מסתכל בפרספקטיבה, כמו השאלה של מר ידין אם זה לא נראה לי מוזר, עכשיו זה נראה לי כל כך מוזר, אבל לא כך ראיתי את זה באוהה תקופה.
- לנדוי: בענין המחיקות בעמוד הראשון ובעמודים האחרים - אתה זוכר משהו מיוחד?
- נ. יבור: כן. אני נזכרתי. המחיקות ככל המסמך או ברובו היו באדום, בעמוד הראשון - אני זוכר שהמחיקות היו בכחול.
- היו"ר אגרנט: זה אחהזוכר בוודאות?
- נ. יבור: זה אני זוכר בוודאות.
- ידין: גם זה לא נראה אז חשוד?
- נ. יבור: לא. זה היה פרט שנחפש אצלי, אבל לא עכלתי.
- היו"ר אגרנט: לא עשה עליוך רושם מיוחד?
- נ. יבור: לא. ~~זה פרט שאני זוכר~~, אחרי שריפת המסמך - היכף אגיע לזה - פתאום נזכרתי, אבל לא ייחסתי לזה אז חשיבות.
- ידין: זו תופעה מענינת, שדבר שכאותרו רגע לא ייחסת לו חשיבות - שהנייר היה לבן והמחיקה היתה בכחול, ואחר כך פתאום זכרת

604³

שהמחיקה הייתה בכחול - ענין הנייר אני יכול להבין, כי זה באמת דבר כולט -
איך פתאום דבר שאז לא שמת לב אליו, ⁷אילו שמת לב שכדף זה המחיקה בכחול וביתר
הדפים באדום, ואני שומע, אינני יודע אם זה מהעדות שלך או מהעדות של מעדות
אחרת, שגדליה בדרך כלל מוחק באדום -

נ. יבור: בקונטרסט. אם כתוב בכחול, המחיקה היא באדום או כשחור או בירוק

ידין: חמיד בקונטרסט. לפה זה לא עורר את תשומת לבך באותו רגע?

אני לא יכול להבין את זה. ואיך זכרת את זה.

נ. יבור: אני יכול להסביר לך.

ידין: איך אתה מסביר את זה לעצמך?

ישיבה ק"ח (כבוקר)

ס.י.

העד: נועם יבור

ג. יבור:

לעצמי - בקלות, המון דברים, פרטים - אני זוכר.

אבל זה לא מתקשר עד שזה לא... המון פרטים אני

חושב שאפילו בתחילה ההכרה אתה תופס, אבל אחר כך את החשיבות לא ייחסתי לזה.

אם הסברתי לך: זה לא נראה לי שזה מצביע על משהו. נוסף לזה שמבחינת היחסים

שלי וההערכה שלי לסימן-טוב באותה תקופה, דבר כזה בכלל לא הצלכתי לי בסוף. זה

לא עלה על דעתי בכלל.

היו"ר אגרנט:

יחסיך עם סימן-טוב היו טובים באותה תקופה.

כל התקופה ששירתנו ביחד - כן. אני מאד הערכתני

ג. יבור:

את סימן-טוב. הוא בא מסכיכה קשה מאד, התקדם יפה

מאד, היה קצין טוב. מאד הערכתני אותו. הייתי אצלו בביתו בירושלים, וכשהוא בר

עם אשתו, היא הייתה גם כן הייתה אצלנו בבאר-שבע, הייתי אחר ביחסים מסוי. נפגשתי

אחר.

לנדוי:

עוד שאלה ביחס למסמך. אחת עיינת בו יפה כאשר נחנך

לך אותו לקריאה, כן?

אני קראתי אותו.

ג. יבור:

האם ראית איזה חוסר עקביות בכחוב בעמודים השונים

לנדוי:

של המסמך?

חוסר עקביות?

ג. יבור:

כן. זאת אומרת של הסיכום בעמוד הראשון כנגד יתר

לנדוי:

המסמך.

באותה תקופה זה לא צרם לי. תראה, אני למעשה קראתי

666בדף:

את הכללי, וזה היה העמוד הראשון, זה היה העמוד

המזעזע. אחר כך עברתי. העובדות שם זה בעיקר היה סיכום מקורות. אני זוכר שלקראת

הסוף הייתה הפיסקה הזאת שאומרת: אם זה תרגיל - אז למה פינוי מוקשים, ולמה זה.

אז באותה תקופה זה נראה לי נושאת כמתקשר לכללי, להחלטיות שהייתה בעמוד הראשון.

מ.י.

6050

הערה: נועם יכור

נכנצל:

כשאתה אומר שהערכת את סימן-טוב - האם זה מבחינת

אינטלקטואליה, או גם מבחינת האופי?

נ. יכור:

כן, כקצין מערך. הוא היה קצין מערך טוב, היה לו זכרון

מצויין, היו לו הערכות טובות. []

[] אבל מבחינת קצין מערך הוא היה טוב. אנהנו התפלאנו

קצת שהוא מונה כמפקד בחוליית המערך, []

[] אבל אני מדבר עליו כקצין מערך שיושב וקורא חומר, מעריך,

מוציא סקירות...

יריין:

הוא מכיר את החומר.

נ. יכור:

כן, נהדר. הוא היה טוב. והיה לו זכרון טוב, בלי שום ספק.

כך העריכו אותו.

וראש פתוח?

נכנצל:

כן.

נ. יכור:

גם לדברים שהיו נגד מה שהוא חשב?

נכנצל:

נגד מה שהוא חשב?

נ. יכור:

ראש פתוח זה לא שמישהו מוצא אישור למה שהוא חושב, אלא

נכנצל:

גם שמישהו למה שהולך בכיוון הפוך.

עד כמה שאני זוכר אותו, והייתי אתו תקופה די מסוימת,

נ. יכור:

הוא היה...

לפני המלחמה.

יריין:

בהחלט, רק לפני. בתקופת המלחמה לא הייתי אתו. הוא היה

נ. יכור:

במיקוד בבאר-שבע, ואני הייתי באוגדה. וכשהוא הודח מתפקידו

שלחן אותו לאוגדה.

מהי הייתה מתחילת לפני המלחמה?

יריין:

ד.י.

ועדת החקירה - 9.5.74
ישיבה ק"ח (בבוקר)

הער: נ. יבור

- לא הייתי ממש תחתיו. נ. יבור:
- בחוליה. ידין:
- בחוליה - בסדיר, כמס"ק, ותקופה מסויימת כקצין. נ. יבור:
- מת? ידין:
- ב-1971. נ. יבור:
- מאז לא היית אהו? ידין:
- רבע, ב-1970 הייתי מס"ק, ועד שהלכתי לקורס קצינים, שהיה נ. יבור:
- בינואר 1971, הייתי מס"ק. הוא באותה תקופה היה בקורס קצינים...
- חתרתי עד כמה שאפשר לקראת המלחמה. מתי היה לך סגע אהו? ידין:
- סגע אהרו? נ. יבור:
- לפני האהרו? ידין:
- חרבה מאד זמן. מ-1971 אני חושב שלא היה לי סגע אהו. נ. יבור:
- 1971 או 1972. 1971-1972, זה מה שאני זוכר.
- אהה ראית או קראת חומר שהוא הכין? לא במלחמה הזאת, אבל ידין:
- לפני זה? ידעת מה הוא עשה, ראית חומר שלו? לא ב-1970, נ. יבור:
- אלא נאמר ב-1973, 1972?
- ב-1972 - כן. ב-1973 - לא. אני עזבתי את המיקוד במאי נ. יבור:
- או ביוני 1972, בעקבות סכסוך חסור מאד עם גדליה, אני אהו נ. יבור:
- לא הצלחתי להסתדר אף פעם. וסיפון-טוב עזב את המיקוד תקופה קצרה מאד אחרי כן, נ. יבור:
- ליראהו אם אינני טועה, ומאז לא היה לי שום סגע אהו. פגשתי אהו פעם אהה, נ. יבור:
- אני חושב.
- עד אסע אוקטובר או סוף אוקטובר לא היה לך סגע אהו? היו"ר אגרנט:
- לא. נ. יבור:

הער: נ. יכור

יריין: בעקבות השאלה של השופט לנדוי: אתה אומר שאז זה נראה לך הגיוני, המסקנה ההלטית שבמסמך הראשון והמסמך האחרון, שמזנה את הסימנים שאינם מסתדרים עם תרגיל.

נ. יכור: כן. זה מה שמסך במיוחד את השומט לבי. וגם כמון כל החכמים לאחר מעשה: מה, כאלה דברים, איך לא ידעתם שזה מלחמה? בעיקר שאני באחי מהאוגדה, הייתי מאד מזועזע, בתקופה אחרי המלחמה הייתי קצת בהלם. אז זה נראה לי, כאלה מין דברים, איך לא הערכתם ש...? זהו, אז אני אומר: גניח שאין לנו רישום, יש רק המסמך האחרון. מה המסקל של המסמך האחרון?

נ. יכור: שלפני הדובמאות האלה זה לא נאמר בצורה ההלטית שתהיה מלחמה, אלא בשאלת השאלה: אם זה באמת תרגיל, אז למה התופעות האלה? אבל ביותר הדפים - ושוב, כשאני מסתכל אחורה - אז הוא מונהג את סיכום המאורעות למעשה. וכאן ההתרשטות, בלי המסמך הראשון, בלי הכללי, או בלי הקטע שמזנה את החריגים - ההתרשטות יכולה להיות כזאת שעושה רושם שהכל הולך לתרגיל, אבל יש שם חריגים. אם אתה שואל על המבנה הארכיטקטוני של הסקירה - אבל טוב, זו חכמה לאחר מעשה, עכשיו אני יכול לשחזר - הייתי עושה את זה יותר טוב אילו...
היו"ר אברנט: אתה אומר שהחריגים בסוף - זה התקשר עם המסקנה בחלק הכללי של המסמך, במסמך הראשון?

נ. יכור: כן. מה שלמעשה מסך את השומט לבי, הדברים האלה עוד לא היו לי כלום. הייתה לי שיחה עם אריה שפיצן לאחר שריפת המסמך, לאחר שהוא אמר לי: תשמע, סימן-טוב מנה אלי ואמר שייתכן ויבקש ממני לשרוף את המסמך. אז אני נדהמתי. כי אם סימן-טוב אומר לי שעל אריה מפעילים לחצים, אז מה פתאום הוא מבקש מאריה לשרוף את המסמך? זה נראה לי מטה. אז אמרתי לו: תשמע, סימן-טוב ביקש ממני לשרוף את המסמך, כי לדבריו עליך מפעילים לחצים.

מ.י.

ועדת החקירה - 9.5.74
ישיבה ק"ח (בבוקר)

הערות: נ. יבור:

אז הוא אמר לי: להד"ם. אז אני מאד השתוממתי. ואז אריה התחיל לדבר על הסקירה. ואני חושב, לדעתו, אז, באותה שיחה שהייתה פיד אחרי שריפת המסמך, אז הוא אמר לי את הדבר שאותי שיכנע למעשה שמשחו כאן לא בסדר, שהוא ראה את המסמך בשבת ב-6 לאוקטובר, כשהוא הגיע. עכשיו אני רוצה להדגיש כאן שאריה היה בכיתה, עד כמה שידוע לי, עשרה ימים או שבועיים לפני המלחמה. הוא היה חולה. והוא לראשונה ראה את המסמך כשהוא בא בשבת. והוא אמר לי שזו לא אותה רוח דברים. הוא לא יכול להצביע על נקודה קונקרטית, אבל את אותה פסקוצה, החלטיות, שחיה מלחמה - הוא לא זוכר שהוא ראה במסמך ב-6 לאוקטובר.

למה הוא ראה את זה ב-6 לאוקטובר? ידין:

הוא הגיע לפיקוד. קראו לו מהכיתה. נ. יבור:

למה הוא הלך לראות את המסמך הזה כשהוא לא הופץ? ידין:

סימן-טוב רצה להראות ש... נ. יבור:

למה הוא לא הראה לו את זה? ידין:

זה היה אחרי פרוץ האש כבר, כן? לנדוי:

זה היה אחר הצהריים. נ. יבור:

למה סימן-טוב לא הראה לו את זה? ידין:

כי הוא בא, בחור קצין מערך, והוא אמר: חבר'ה, איך זה שאחס נ. יבור:

לא יודעים?

זאת אומרת שלפי סימן-טוב כבר בשבת המסמך התריע. לרין:

כן. נ. יבור:

לפרוץ צאג ששפיען אומר שזה לא אותו מסמך. ידין:

רגע, אני אסרתי שאין כזה את אותה החלטיות. אמר הוא מנה את נ. יבור:

החריגים. חראה, זה מאד חסוה לקצין מערך. אנחנו מאד בשחנן

הערו: נ. יבור

בסערך ובסקורות שלנו. והגישה היתה שלא סכיר שתפרוץ מלחמה בלי שאנחנו נדע. אז היו תקופות שהיינו מוגבלים מבחינת מקורות. אבל ידענו שאם צאצא זה יגיע למחא מספיים, אז יתווספו לנו מקורות שיועילו. אני הייתי בתקופת מלחמת ההתשה, אז אני גם זוכר דברים מאד קטנים שהיו לנו התראות. וזה לא נראה סכיר. אז זה נראה טבעי. גם אני. השאלה הראשונה ששאלתי כשהגעתי לפיקוד היתה: חבר'ה, איך אתם לא ידעתם?

אני מכין. מה שקשה לי להכין, אבל את זה נשאל את שפיצן.

ידין:

אם סימן-סוב בשבת כבר הראה לך את המסמך כהזכחה שהוא התריע...

אני לא אומר שזה היתה להזכחה על זה שהוא התריע.

נ. יבור:

אחרת בשביל מה הוא ישלוף לך מסמך שלא הפיצו אותו?

ידין:

כי הוא מנה שם את החריגים.

נ. יבור:

זאת אומרת שהוא ראה במינוי אגאגאגא ענין החריגים חריגה

ידין:

מהרוע הכלליה של הערכת המודיעין בפיקוד הדרום.

לגבי התרגיל - כן. אני בהחלט מסכים שהוא שם יותר דגש...

נ. יבור:

אחרי המלחמה עשיתי סיכום על פעילות ההונאה, המניעה וההסתרה

המצרית שקדמה למלחמה. אני בדרך כלל השתמשתי בחומר מצרי וכחומר גלמי. אבל גם

עניין אותי, אז עברתי על הערכות וסקירות שיצאו. החריגים האלה זו הצורה הספקנית

ביותר שראיתי שמתחסיים לתרגיל בלי שום ספק, ואין לי שום ספק שסימן-סוב

מסוגל לזה, עד כמה שאני מכיר אתו. אני גם זוכר, עכדתי אתן קצת או במקביל

כשהוא כתב סקירה על כוננות בצבא המצרי. אני יודע איך הוא עובד. הוא עובד

טוב. אבל אריה טוען שאותן מסקנות שהוא ראה במסמך ..

אבל אין לי כאן שום ספק שאם שונה משהו, אז זה רק ברוב הדברים, ולא איזו שהיא

עובדה. פרק "הכלייה", אינני יכול לפצוא מלה אחרת, ל"הכלייה" שבמסקנות.

ס.י.

ועדת החקירה - 9.5.74

ישיבה ק"ח (בבוקר)

הער: נ. יכור

- לסקוב: ספתי אתם התחלתם לקרוא לסיסמנים המעידים "חריגים"?
- נ. יכור: אני לא הייתי בפיקוד באותה תקופה.
- לסקוב: אתה משתמש במלה "חריגים".
- נ. יכור: אני קראתי לזה חריג מסיבה אחת פשוטה, (זה לא אנחנו). כיון שרוב ההערכה של אמ"ן הייתה באותה תקופה שזה חריגיל, אז היו תופעות שלגבי חריגיל זה חריג.
- לסקוב: זה קשור לחריגיל?
- נ. יכור: לא, לגבי חריגיל, אם כל הפעילות היא במסגרת חריגיל, אז כל התופעות האלה הן חריג.
- לסקוב: ואז השתמשתם במקום "הסיסמנים המעידים" בסונת "חריגים"?
- נ. יכור: אנחנו לא השתמשנו. אני השתמתי ברגע זה.
- לסקוב: רק ברגע זה? קודם לא השתמשת בסונת "חריגים"?
- נ. יכור: ייתכן.
- לסקוב: ספתי כחבת את המכתב הזה לועדה, באיזה חאריין?
- נ. יכור: זה היה ב-11 לאפריל.
- לסקוב: שבאותו יום הבאת אותו?
- נ. יכור: כן.
- לסקוב: למה לא שמת עליך חאריין?
- נ. יכור: זה פיזור נפש.
- לסקוב: אתה שרפת את המסמך בסוף נובמבר בערך.
- נ. יכור: כן.
- לסקוב: ואחרי ששרפת אותו, באותו יום, הייתה לך שיחה עם שמיצן, נכון?
- נ. יכור: כן.

הערות נגד יבור

- לסקוב: ואז החכירו לך כמה דברים שהם מוזרים.
- ג. יבור: כן.
- לסקוב: איך תסביר את ה"הצתה המאוחרת" מסוף נובמבר עד 11 לאפריל?
- ג. יבור: ראשית, המסמך היה בידיו של סימן-טוב, ואל מי לפנות לגבי זה שבידיו של סימן-טוב יש מסמך שהוא לדעתו מזוייף?
- היו"ר אברנט: התצלום, אתה מתכוון.
- ג. יבור: כן, התצלום. אז אל מי לפנות? אל סימן-טוב? אחר כך לא היה ברור מה הוא עשה עם המסמך, ופניתי, אינני זוכר מתי זה היה, אבל גם אריה וגם אני, זה היה ביחד...
- לסקוב: אני שואל ביחס אליך. הענה לי ביחס אליך.
- ג. יבור: אמרתי לך: אני לא ידעתי מה קורה עם המסמך.
- לסקוב: אבל אחרי ששרפת אותו, באותה הזדמנות שהיה נוכח גם שפיצן, החבר לך שמשו מעיק גם על שפיצן, ושחיחה שהיחה לך והשיחה שהיחה עם שפיצן היחה במישור שונה, לכל אחד ניתנו נימוקים אחרים.
- ג. יבור: נכון.
- לסקוב: זה לא העיקר עליך בשום צורה ואופן? לקחת את זה כדבר טבעי?
- ג. יבור: מאד לא.
- לסקוב: אז למה "ההצתה המאוחרת" הזאת מאז עד היום?
- ג. יבור: אני מסביר לך. אני לא ידעתי מה נעשה עם המסמך הזה, אל מי הייתי פונה?
- לסקוב: אתה קראת אותו.
- ג. יבור: אבל המסמך היה בידיו של סימן-טוב, העותק המצולם, אז מצד הוא יכול להתזיק בידיו, אם הוא לא שחמש בזה, גם כסף מזוייף.

מ.י.

ועדת החקירה - 9.5.74

ישיבה ק"ח (בבוקר)

הערות נ. יבור

אז הוא מחזיק את זה בידי. אני לא ידעתי איפה המסמך. אם אני לא יכול לבוא אל מישהו ולהגיד: שמע, לסימן-טוב יש ביד מסמך מזויף. אני לא ידעתי מה מסמך המסמך. אחר כך אנחנו דיברנו עם רב-סרן שלום גרין...

לסקוב: אתה מכיר את נספח 11 של פקודות מטכ"ל, שקובע איך צריך לטפל במסמכים בכלל, במסמכים סודיים, במסמכים סודיים ביותר, ובמסמך סודי ביותר שמכיל מידע שהוא סודי ביותר, ושהוא חל על אנשי מילואים? אתה מכיר את הפקודה הזאת? אתה לא היית נכנס לתפקיד במודיעין אילן לא היית קורא ונבחן על הפרטים של המסמך הזה. לא היית נכנס לתפקיד במודיעין מכלי שעברת על המסמך הזה, על נספח 11 של פקודות מטכ"ל.

נ. יבור: אני קיבלתי הוראות בסחון כשנכנסתי לחוליה.

אחרי כן רשם ב.מ.

הער: גועס יבור

יבור: אני קיבלתי הוראות כשנכנסתי לחוליה.

לסקוב: קיבלת?

יבור: בהחלט.

לסקוב: ובכן, עשית את הדברים האלה שכניגוד לנספח הזה ושום דבר לא

העיק עליך, שרפת מסמך סודי יותר, הסיבה ששרפת אותו הוא לחץ

או תוצאה של נקמנות, ידעת שמישהו מחזיק עוחקסצולס, אתה החזיק מסמך סודי שהוא רכוש

חבא ואתה שרפת אותו מפני שהוא ביקש ממך, המסמך שהוא סודי ביותר - אמנם בכתב

יד, אמנם לא הופץ, אבל כולל בחוכו אינפורמציה סודית ביותר, (יבור: כן.) כולל

מקורות סודיים ביותר - אתה את המסמך הזה שורף ושום דבר לא מעיק עליך מאז

נובמבר עד התאריך הזה? פניה אליך מקצין מערך, שאתה מעריך אותו בשטח המקצועי

שלו, מתוך איזה שהם חששות של נקמנות כלפי הממונה, אתה עושה אתו ליגה אתה נגד

הממונה הזה, ואתה רוצה להגיד שמנובמבר עד היום זה לא הדליק אצלך משהו.

יבור: זה כהחלט הדליק, ואנחנו שוחחנו על זה כמה פעמים.

לסקוב: אז למה לא פעלת לפי אותו מסמך שאתה חייב לפעול? אם מישהו

מכניס שינוי במסמך הוא חייב לדווח אותו, מיסמך ששרפו אותו -

צריך להגיש עליו טופס, קצין שמחזיק מחוץ למקום שמוחר להחזיק מסמך סודי ביותר -

צריך לדווח על כך....

יבור: סליחה, דו"ח השמדה מוציאים אך זרק על מסמך שהופץ, שהוא קיבל

מסמך של סודי ביותר, לי זכורים לפחות ארבעה - חמישה מסמכים,

שאני כחבתי, סודיים ביותר, שהם לא הופצו ונשרפו. אם זה לא הופץ זה לא נחשב

למסמך. כי מה אנחנו עושים? - אנחנו מקבלים חומר, מעריכים אותו, כוחכים או

עושים סקירה עליו. יש כמה דברים שאנחנו צריכים לכתוב, דו"חות או סיכומים

הקונפתיים או עניינים.....

לסקוב: אבל אתה לא שרפת את המסמך הזה משום שהוא היה מסמך שאינו

שום דבר או שהוא טיוטה, אתה שרפת מסמך מפני שמישהו ביקש

הער: נועם יבור

מסך, כאילו זה המיסמך הפרטי שלו, מחוך חשש של נקמנות וחשבונות שהיו בינו לבין מישהו אחר, זה לא מיסמך שהיה בסיוטה ואתה זורק אותו, זה מיסמך שבתוכו היו מיסמכים סודיים ביותר, עליו יש הערות של קצין המודיעין של המפקד, זה לא מיסמך פשוט של סיוטה. אין שום דמיון בין סיוטה שאתה שורף וזורק לפח האשפה מ לבין זה, זה מסמך שצריך להיות במקום שבו מחזיקים דברים סודיים ביותר ולא כאחה הסגרות שיש לכל אחד גישה אליו. עד כדי כך, אני מניח, אחת בקי בסידורים בחוך אמ"ן.

אתה רוצה להגיד לי שמאז נובמבר עד היום נושא של חשש של זיוף, נושא של עבירה על פקודות אמ"ן ביחס לשמירה מסמכים שהם בבחינת סודות הצבא, וזה דבר הנוגע לשלשום סעיפים בחוק השיפוט הצבאי - אתה רוצה להגיד לי שזה דבר שכך אפשר לסלק אותו ולחכות מאז שהמעשה הזה נעשה והיום לבוא ולהגיד לוועדה שאתה הושב שעשית מעשה שטות?

היו"ר אגרנט: מה התגובה שלך על השאלה הזאת?

יבור: אמרתי, המיסמך לא היה רשמי, לא התייחסתי אליו כמסמך רשמי, טופס השמדה אנחנו מוציאים לכל מיסמך שנשרף על סמך המספור שלו כמיסמך סודי ביותר. זה לא היה מיסמך אף לפיקוד הדרום / אויר (?).
ההחלטה שלנו, של אריה ושלי, ואח"כ הבאנו את זה לידיעת מפקד החוליה, רב סרן שלום גריין, הייתה....

היו"ר אגרנט: לידיעת מי הכאתם?

יבור: לרב סרן שלום גריין.

היו"ר אגרנט: מה הכאתם לידיעתו?

יבור: הכאנו לידיעתו את הנתונים האלה, שאנחנו חושבים שהמסמך מזויף.

היו"ר אגרנט: מיהו רב סרן שלום גריין?

- הער: נועם יבור
- יבור: באותה תקופה הוא היה סרן.
- היו"ר אגרנט: סתם הבאתם זאת לידעתו?
- יבור: לא זכור לי בדיוק. זה היה תקופת לא ארוכה לאחר שסיימתם את המאורעות. הוא היה ב"דבלה" באותה תקופה, וכשאנינסעתם ל"דבלה" אני שוחחתי אתו. אני יכול איך שהוא לבדוק סתם זה היה.
- היו"ר אגרנט: זה היה בדצמבר, בינואר?
- יבור: אני חושב שבדצמבר.
- ידוע היה לנו שצריכה לבוא איזו ועדה צבאית לבדוק את המאורעות שקדמו למלחמה, ויבוא לבדוק את כולם מה היה. וההחלטה שלנו הייתה להת לוועדה זו את הנתונים האלה.
- לנדוי: סיפרתם לרב-סרן גרין ששרפתם את המיסטן?
- יבור: בוודאי. סיפרנו לו כל מה שסיפרנו לכם.
- לסקוב: מי סיפר?
- יבור: אני סיפרתם ואריה גם סיפר, באותה תקופה שרפתי את המיסטן הוא היה ב"דבלה" הוא לא היה בבאר-שבע.
- היו"ר אגרנט: כשסימן טוב אמר לך לשרוף את המיסטן הוא אמר לך שיש לו חלום של המיסטן?
- יבור: כן.
- היו"ר אגרנט: ואז אמרת לו שאין לזה אותו ערך כעדות כמו המיסטן המקורי?
- יבור: כן.
- לנדוי: בפכתב שכתבת לוועדה כתבת שאחד הדברים שעוררו חשד אצלך היה שסימן טוב נתן לאנשים שונים סיבות שונות על רצונו לשרוף את המיסטן. שמענו עכשיו מפיו מה הוא אמר לך ומה הוא אמר לאריה שפיצר. האם

לידיעתך אמר עוד משהו לאחרים על אותו נושא, ואם כן - מה?

יבור: בחקופה יותר מאוחרת, כשדיברתי עם שלום גריץ....

לנדוי: מה זה חקופה יותר מאוחרת - לפני כתיבת הסכתב לועדה?

יבור: כן, לפני כתיבת הסכתב לועדה, דיברתי עם שלום גריץ וחזא לא

פרט, בכל אופן לא זכור לי שהוא פרט, אבל זכור לי שהוא אמר

שלאיחן קריצ'בסקי, סגן, הוא נתן סיבה אחרת למה הוא ביקש לשרוף.

לנדוי: איזה סיבה הוא נתן?

יבור: אני לא זוכר מה הוא אמר.

לנדוי: זה הכל בנושא זה?

יבור: כן.

היתה לנו פגישה ביום חמישי, אני חושב שזה היה ה-28.3, בנוכחות

שלום גריץ ואריה שפיצן ברפידים, אני ירדתי במיוחד לרפידים לשם

זה, ואז הגענו למסקנה שכיון שהועדה הצבאית עדיין לא היתה פעדיין לא פנתה, אז

לא לפעול עם המידע הזה.....

ידין: אתם לא ידעתם ב-28.3 למרץ שהחומר הזה נמסר לחקירה צבאית?

יבור: אני לא ידעתי אז, נבאחת ישיבה היה זוכה, וסיפרנו לו על

כך, הקמ"ן החדש, ס"אל צביקה שילר, ואז אמרנו לו שלא נחכה יותר,

כי אם לא באו עד עכשיו כנראה גם לא יבואו.

ידין: לא ידעתם אז שהעניין נחקר כבר?

יבור: לא.

ידין: אז מה הביא אותך ב-28.3 לטוס לרפידים?

יבור: אני הייתי צריך להשתחרר יום אחרי זה, ואנחנו היכינו כל הזמן

לועדה שתבוא לחקור מה היה בפיקוד, והיא לא באה.....

הערן: נועם יבור

היו"ר אגרנט: אז מה החלטתם ב-28 לחודש?

יבור: לפנות אל סגן-אלוף גדליה דוד ולספר לו את זה. וגם אז, אני

זוכר, שנחתם על כך עם אריה, ואמרתי "אם הוא הפנה את זה
למקומות אחרים - את המסמך - ולא ידענו לאן, אז לנסות לברר לאן ולשלוח גם אליהם".
זה היה כיום חמישי. אם אינני טועה אז כיום שני או שלישי שלאחרי זה...

היו"ר אגרנט: כשאתה אומר "אם הוא הפנה למקומות אחרים", מי הפנה?

יבור: סימן-טוב עם המיסמך. ואם הוא הפנה למקומות אחרים אז לגשת

גם לשם. אבל אף אחד סאתנו לא ידע לאן ולמי נשלח המיסמך.

יריין: אף אחד מכס לא ידע?

יבור: אני לא ידעתי. כגלל זה אני זוכר אפילו שאני אמרתי "אם נברר

שזה הלך אפילו לוועדה אגרנט, גם אליהם לשלוח", ואני חושב

שכיום שני או יום שלישי אחרי זה פורסמו החלטות הוועדה.

אחרי ששמעתי את זה - דבר ראשון אמרתי לגדליה, אח"כ הרמתי

סלפון לקצין שהיה מפקד שלי בזמן המלחמה ושאלתי אותו למי עוד צריך לפנות. והוא
אמר לי לפנות לוועדה ולסגן אלוף גדליה.

היו"ר אגרנט: אחרי ששמעת את הדו"ח?

יבור: כן.

היו"ר אגרנט: מי יעץ לך את זה?

יבור: אלוף משנה יהושע שביא. אני התקשרתי אתו רק בשביל להחיעץ

אתו, אמרתי לו שיש לי מידע שקשור במיסמך.

יריין: מי זה האיש הזה?

יבור: / הוא כעת מפקד בה"ד/15, מינוי החירום שלו היה הקמ"ן של 143.

יריין: אתה הכרת אותו?

	הערות:	נוקט יכור
כן, בגלל זה פניתי אליך, כי את צביקה, הקמ"ן החדש, לא היכרתי, ולא ידעתי פשוט למי לפנות.	<u>יכור:</u>	
מה גילך?	<u>היו"ר אגרנט:</u>	
23.	<u>יכור:</u>	
מה החינוך שלך?	<u>היו"ר אגרנט:</u>	
אני לא הייתי בארץ, לא למדתי בארץ, אני למדתי לבד (?).	<u>יכור:</u>	
איפה נולדת?	<u>היו"ר אגרנט:</u>	
בקיבוץ כפר-המכבי, אח"כ 7 שנים הייתי באפריקה, וכשחזרתי עשיתי בחינות בגרות אקסטרניות.	<u>יכור:</u>	
מתי היית באפריקה?	<u>היו"ר אגרנט:</u>	
עם שנת 64 - 1963, חזרתי לתחילה תיכון, היו לי הרכה בעיות עם השפה, אז למדתי לבד, עשיתי מוקדמות ואח"כ בגרות אקסטרניות.	<u>יכור:</u>	
ראית גם את המיסמך השני שנכתב ב-1 באוקטובר?	<u>יריין:</u>	
לא, רק את הראשון.	<u>יכור:</u>	
אותו לא שרפת?	<u>יריין:</u>	
לא. לא היה ידוע לי עליו. רק אח"כ נודע שלי שהיה עוד מסמך.	<u>יכור:</u>	
את המיסמך השני לא ראית בכלל? המיסמך שקראת היה רק המיסמך ההוא?	<u>יריין:</u>	
רק מיסמך אחד.	<u>יכור:</u>	
כמה עמודים?	<u>נכנצל:</u>	
קשה לי לזכור, אבל לפי הכמות זה נראה לי	<u>יכור:</u>	
המיסמך הראשון של 1 באוקטובר, שיש כאן התצלום שלו, אם כך גם	<u>יריין:</u>	

היו נשרף?

הער: נועם יבור

יבור: לא זכור לי שזה על ידי, אני זוכר רק את המיסמך ההוא.

היו"ר אגרנט: אתה שרפה רק מיסמך אחד?

יבור: עד כמה שזכור לי, כן.

יורי: עד כמה שזכור לך, אתה עוד לא בטוח? קודם אמרת שאתה בטוח.

יבור: אני אמרתי שאני זוכר ששרפתי מיסמך אחד, את המיסמך הזה, פה

אני מזהה אותו, ידעתי רק על המיסמך הזה, ייתכן שהיו עוד

גזירות.

גבנצל: רק לשם יתר בטחון תסתכל על העמודים האלה אם השאלות שנראו

לך, אם הן עולות בקנה אחד עם מה שהיה כתוב בעמוד הראשון.

יבור: (ניגש ובודק) אני מכיר את המיסמך הזה, זה הוא.....

יורי: את המיסמך השני ראית?

יבור: אח"כ ראיתי.

יורי: מתי אח"כ?

יבור: אני לא זוכר.

יורי: קראת אותו?

יבור: לא, בט את זה אני לא קראתי, רק עיינתי בו. וכששאלו אותי עליו

אני רק אמרתי שאני מכיר אותו.

יורי: אתה אמרת שסימן-טוב הראה לך את המיסמך הזה כשנת כשנאתם. את

המיסמך הזה הוא הראה לכת? - זה המיסמך שהוא מדבר בציון

שלו, הוא מדבר על אפשרויות, והוא אומר "בקשר לכך אין באפשרותנו להעריך

סבירות הערכה, אולם לא ניהן להתעלם מאפשרות של גיצול חירום הכוחות במסגרת

מעבר למיחקפה כוללת מצומצמת" זה מחוק. את זה אתה לא זוכר?

יבור: אני לא זוכר.

אח"כ רשמה אב

ישיבה ק"ח (9.5.74)
הער אנ. יכור

ירין:

לא מחקבל על הרעה שסימנטוכ לא היה
מראה לך את זה כשכת כשרצה לעיר - - -

נ. יכור:

ייתכן, אני חושב שזה היה יותר - - -

הנר'ר אגרנט:

אכל את זה הוא הראה לך או לא?

נ. יכה:

לא זכור לי. ייתכן. אני כפירוש אומר
ייתכן. לילא זכור שהוא הראה לי את

המסמך הזה.. אבל ירעתי שהה קיים .

ירק:

ואתה לא זוכר אם שרפת אותו?

נ. כור:

לא.

אמאצא ירין:

אכל אתה זוכר ששרפת את ההוא?

נ. יכור:

אני זוכר ששרפתי את ההוא.

אני חשב, אם הוא רצה להראות לי שהוא

כאמח החריע על אפשרותהמלחמה ... ייתכן שזאת הסיכה.

ירק:

למה? אם הוא נותן את האפשרות שהתרגיל

הזה הואאמת והקמן מחק לו את זה - זה

גם כן כשכילו אישם נגר גדליה.

נ. יכוכ:

הוא לא ^{אמר}אזא את זה לגדליה.. (?)

לנרוח:

אני רוצה לשאול עוד שאלה ביחס לסתירות

האלה שכהודעות סמנטוכ. אחת אומר שסימנטוכ

אמר לך שלוחצים על שפיצן. כן?

נ. יכנה:

כן.

לנרוי:

האם אחת כטוח כ זה? האם למשל לא

לנרוי :

יכול להיחתשהוא אמר לך שהוא חושש שילחצו על שפיצן?

השאלה הזאת נשאלתי ע"י מר נבו . איך שאני מכיר נ. יכור :

אתעצמי, לא נראה לי שעל סמך "יכול להיות" שילחצו

על שפיצן" כי הוא נמצא כפיקד, הייתי שורף את המסמך. ואם לחצו על שפיצן - -

היו"ר אגרנט :

זאת רקונסטרוקציה. השאלה היא מה אתה זוכר. אם

הוא אמר לך שעלולים ללחוץ על שפיצן, או שלוחצים

על שפיצן. מה שאחזק זוכר, לא הרקונסטרוקציה עכשיו.

זה מה שאמרתי לו. לפי מיטב ירישי הוא אמר לי נ. יכור :

שלוחצים על שפיצן.

שפיצן ואחזק, מה היו התפקידים שלכם - - ? יריין :

קצין מערך. נ. יכור :

הוא היה ממנה עליך? יריין :

לא היה ממנה עלי. נ. יכור :

אלא שניכם הייתם, כיום ששרפתם - - ? יריין :

לא, לא היה ממנה עלי. נ. יכור :

אלא מה? שניכם הייתם כחוק המערך? יריין :

אני הייתי שם תקופה קצרה, והייתי צריך לרדת נ. יכור :

לרכלה.

למה הוא אמר לך שילחצו על שפיצן דווקא, ולא יריין :

שילחצו עליך?

זה מה שרצייתי לשאול אותך.

נ. יכור:

אני רצייתי לשאול אותך. למעשה יכול
ללחוץ עליך אותו רכב. אחת היית כסף
לגדליה כדיוק כמו ששפיצן היה כפוף לגדליה.

ירין:

על סמך העדויות שלו לוחצים על שפיצן לחת
אחמסמך. לכן שאלתישאלה: אם זה עלול
להיות שלוחצים על שפיצן, למה לא עלול להיותשלוחצים עלי? אז קטעו אותי.

נ. ילר:

אתה מרכר על החקירה?

ירין:

כן. כרגע. זאת השאלהשאני שואל. אינני
יודע מי לחץ על שפיצן. אני גם א שאלתי

נ. יכור:

כאוחה שיחה בטלפון.

למה הוא יבקש ממך דווקא לשרוף את המסמך,
ולא משפיצן, שזה היהברשותו של שפיצן?

חיר אגרבנט:

כי לרכיו על שפיצן מפעילים לחצים
לחת את המסמך לגדליה. ולכן זה נראה

נ. יכור:

סכיר שיבקש ממני לשרוף אותו.

אז אתה היית צריך לקחת את זה כחשאי
כלי ששפיצן ירגיש בזה ולחשמיר את מסמך?

חיר אגרבנט:

לא. הוא כיש ממני לא לרכר על זה עם
אף אחד.

נ. יפר:

כלומר, אתה עשית פה פעלה נגר שפיצן.
לא כרגע האחרון כשלקחת את שפיצן. אלא
כשהוא פנה אליך, אחת הלכת למגיה של שפיצן כלי ידעתו של שפיצן.

ירק:

א.ב.

6068

ישיבה ק"ח - 9.5.74
הער נ. יכור

אני הוצאתי את זה משם. המקום שזה היה - היה ידוע נ. יכור:

לכל אחד מאנשי המערך שם.

אבל זה לא היה בחיק שלך. זה היה כמגירתה של שפיצן. ירין:

אני חושב כמגירה של שפיצן. נ. יכור:

שמע, הלפם למגירה שלחכר שלך, בלי דיעתו, והוצאת ממ ירין:

מסמך? של סימנטוכ, כן.

אבל זה אצל שפיצן. מדוע זה אצל שפיצן ולא אצלך, ירין:

אם שניכם הייתם קצנים במערך?

אני כאתי תקופה קצרה לפני כן. עליתי מאזרה, נ. יכור:

כאוגרה
והייתי צריך לרדת לרכלה. כיוון שהייתי/ 96599 52

כח קומט
אאצא/מלחמה, רצו שאתערכן כפיקוד, ואזכ ארד.

כלומר, הוא היה קבע, שפיצן היה קסע כפיקוד? ירין:

כן. ואני כאחי לשם... נ. יכור:

ואתה הלכת והוצאת משם מסמך... ירין:

מהמגירה של שפיצן? היו"ר אגרנט:

כן. אני חושב שזה מהמגירה שלו. נ. יכור:

כלי ששפיצן ידע? היו"ר אגרנט:

שפיצן ידע, כי הוא בא אחי לשרוף. נ. יכור:

אז כך. כשאתה הוצאת את זה הוא לא ידע. ירין:

הער נ. יבור

נ. יבור:

אני לקחתי והלפתתי לשרות, ~~מה~~ ולקחתי אותו אתי.

יריין:

רגע, אתה הלכת לסבירה, כלי שהוא ידע...

נ. יבור:

זה היה לפני חצי שנה...

יריין:

אבל ~~מה~~ אני שואל אותך.

נ. יבור:

ייתכן.

יריין:

אתה לא בטוח?

נ. יבור:

אם תראה, /שפיצן בא אחי לשרוף, אז הוא ידע ש...
אם

יריין:

לא, אני מבין. את הסוף אני מבין. אני רוצה לדעת

מה קרה. עד הרגע הזה הבנתי מהסיופר שלך שאתה

הלכת לסבירה שם והוצאת את זה, ואז אמרת לשפיצן שאתה הולך לשרוף, והלכתם יחד לשרוף.

נ. יבור:

כן.

יריין:

אבל אתה לא זוכר ברגע זה אם שניכם הלכתם לשם

או לא. אתה הלכת לשם. מספיק היה אחד שילך. מדוע

שנים צריכים ללכת לשרוף?

נ. יבור:

אני ביקשתי שהוא יבוא אתי.

יריין:

למה ביקשת שיבוא אתך?

נ. יבור:

אם יתעורר איזה ספק שהמסכן כן הושמך, לא הושמד

- שהוא יבוא אתי. כי המסכן הרי היה אצלו.

יריין:

לכן זה מפתיע אותי. אם המסכן היה אצלו, הוא

לא עורר בעיה איך זה הלכתם ולקחתם את זה?

א.ב.

6070

נ. יבור:

לגבי, סימנטוב + פנה אלי. מה שהוא ביקש - לא
לדבר למה הוא רוצה שיטרפו את המספר. וזה נראה
לי סביר. אם המספר אצל אריה שפיצן, ועל אריה ~~לשפוט~~ עושים לחצים - אז זה ברור.

יריין:

עכשיו אני מבין. הוצאתם את המספר. אח"כ אמרת:
אולי צריך עוד אחד שיהיה פה כדי שידעו אם שרפו
או לא. אתה הולך לשפיצן ואומר: חסע, הוצאת מהסגירה שלך מספר, סימנטוב מבקש
ממני להסמיר. הוא לא שאל אותך למה? למה אתה לוקח אותו בכלל אחר? אינני מבין.
אני שפיצן. אתה בא אלי ואומר לי: חסע, לקחתי את המספר הזה מהסגירה שלך, סימנטוב
ביקש ממני לשרוף, אני + רוצה שתהיה נוכח אתי. שפיצן, שהוא קצין מודיעין, לא
סתם - לא היה שואל אותך: ~~למה~~ רגע אחד, מה פתאום אתה הולך לשרוף? מי נתן לך
רשות לשרוף את זה? למה בכלל לשרוף את זה?

נ. יבור:

לא זכור לי שהוא שאל את השאלות האלה, אבל אני
גם הסברתי: כיוון שסימנטוב פנה אליו קודם ואמר:
ייתכן שאני אבקש ממך לשרוף את זה...

יריין:

אם זה ידעה אחר כך.

נ. יבור:

אז עכשיו הוא מסביר למה זה לא נראה - - -

יריין:

אתה תיארתי לעצמך שהמספר את הבקשה של סימנטוב.
סימנטוב ביקש ממך לא להגיד לשפיצן למה. עכשיו
באת לשפיצן. היית צריך להכין לך אפשרות: נניח ששפיצן ישאל אותך, כי זאת השאלה
הכי טבעית לשאול: למה אתה שורף את זה. מה היית אומר לשפיצן אילו היה שואל אותך?

נ. יבור:

אילו שאל אותי? מייתי אומר: סימנטוב לא אמר לי
למה, הוא רק ביקש שאני אעשה את זה. קשה לי

להעלות על הדעת מה הייתי אומר.

יריין:

אבל היית צריך לחשוב.

6071

- מה שלא מוכן בסיפור הוא שמד אחד סימנטוב
מבקש ממך לשרוף את המסמך, מפני שעל שפיצן
מפעילים לחץ, ושלא תספר לשפיצן. זה הוא אמר לך. כן?
נ.יכור: זכור.
- אתה הולך, אני מכין, בלי ידיעת שפיצן, ומוציא
משם את המסמך על מנת לשרוף אותו. בכל זאת,
אתה מבקש את שפיצן להיות נוכח בזמן שריפת המסמך.
נ.יכור: כן. אינני מכין מה לא - - -
ידין: אם לוחצים עליו לשרוף, והוא לא שורף, אם
לפי סימנטוב, כפי שאתה יודע באותו רגע, שמים
לחץ על שפיצן לקבל את המסמך, ושפיצן לא מסר את המסמך - אתה הולך ולדקק את
שפיצן דווקא שיהיה נוכח אחר, והוא לא שואל שאלות, ואתה לא אומר לו שום דבר?
נ.יכור: אינני מכין מה יש בזה?
ידין: האם לא יכול להיות בכלל שאתה ושפיצן וסימנטוב
שלושכם ידעתם * שעמוד מס' 1 הוא לא העמוד
המקורי? יכול להיות דבר כזה? אני שואל.
נ.יכור: יכול להיות...
ידין: עושה עלי רושם מה (אני שואל אותך סתם בתור
פרובוקציה) שאתה, שפיצן וסימנטוב הייתם שותפים
לידיעה מסוימת והחלטתם לשרוף את זה.
נ.יכור: לא היה דבר כזה.
ידין: אך איך זה שאתה לא אומר לשפיצן שום דבר?
נ.יכור: אם הוא היה שואל אותי, הייתי אומר: סימנטוב
לא רצה להגיד. אינני מכין מה לא כל כך ברור מה.
אם היה שואל - א, סימנטוב לא רצה לומר. ביקש שלא לדבר.

6072

א.ב.

היו"ר אגרנט:

מה שלא ברור הוא שאם פעלת לפי הוראותיו הוא

בקשתו של סיימנטוב שלא תספר לשפיצן, איך זה אהח

לדקא אוקו להיות נדוכה בזמן השמדת הפספן? הרי בדרך הטבע שפיצן כבר יודע

שסימנטוב מבקש להשמיד את הפספן, שאתה לקחת אותו כחשאי מסגירתו של שפיצן.

זמן ההכרה שהוא ישאל אותך מה מתאוס.

נ. יכור:

אז במקרה כזה הייתי אומר שסימנטוב לא רצה להגיד

מלה, וכיקש לסימנטוב שאני אעשה את זה.

יריין:

אבל סיימנטוב אמר לך לא להגיד לשפיצן, נכון?

נ. יכור:

את המניע, בהחלט. אם מפעילים על שפיצן לחצים

אם אני אגיד לשפיצן שסימנטוב אמר - - -

יריין:

אז למה החלטת לקחת אותו?

נ. יכור:

לא רציתי שלא יהיה אף אחד כשאני שורף...

יו"ר אגרנט:

ושפיצן לא שאל אותך למה לסימנטוב הוצאת מספן

מסגירתו?

נ. יכור:

לא זכור לי.

נבנצל:

בחחילת העדות אמרת שהוצאת את זה מסגירתו של

שפיצן. עכשיו, שעה אח"כ, שמתי לב שפעמיים אמרת:

אתה חושב שלקחת את זה מסגירתו. אתה לא מאה אחוז בטוח.

נ. יכור:

אני גם זוכר שאמרת בחחילה שזה היה מסכתמנטוב, אני

חושב של שפיצן.

היו"ר אגרנט:

אתה לא בטוח?

נ. יכור:

אני כמעט בטוח.

יריין:

הפספן הזה לא היה כסייף?

נ. יכור:

לא.

נ. יבור:

כל החוליה זה סייף. זה דלת ברזל, ואין כניסה,

גם לאנשי הסודיעקן בכלל.

ואיך אתה בנסת שם?

ידין:

רק אנשי חוליית הסערך. הדלת נעולה המיד, ומצלצים

נ. יבור:

כפעסון ופותחים אשנב. יש שם כל החומר בחוץ, אין

שם סייף. אבל זה משורייין, הכל סורגים. כל החדר הוא סייף, בגלל אופי החומר.

סוב, תודה רבה לך.

היור אגרנט:

(אח"כ העד א. שטייגן)